

Sag C-184/19**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

26. februar 2019

Forelæggende ret:

Curtea de Apel București (Rumænien)

Afgørelse af:

19. december 2018

Sagsøger:

Hecta Viticol SRL

Sagsøgte:

Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor

Biroul Vamal de Interior Buzău

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați

Hovedsagens genstand

Forvaltningsretlig sag med påstand om annullation af en række administrative retsakter, hvormed de sagsøgte forpligtede selskabet Principal Company SA, der efterfølgende blev fusioneret gennem inkorporering i det sagsøgende selskab, til at betale et beløb på 59 461 575 RON som punktafgift på andre ikke-mousserende gærede drikkevarer end øl og vin.

Genstand og retsgrundlag for anmodningen om præjudiciel afgørelse

Anmodningen om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF vedrører fortolkningen af artikel 7, 11 og 15 i direktiv 92/83, artikel 5 i direktiv 92/84, retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse [af den berettigede forventning].

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er bestemmelserne i artikel 7, 11 [og] 15 i Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer samt bestemmelserne i artikel 5 i Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer til hinder for bestemmelserne i artikel I, nr. 21, og artikel IV, stk. 1, i lovdekret nr. 54/2010 af 23. juni 2010 om en række foranstaltninger for at modvirke afgiftsunddragelse?
- 2) Er retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning til hinder for bestemmelserne i artikel I, nr. 21, og artikel IV, stk. 1, i lovdekret n. 54/2010 af 23. juni 2010 om en række foranstaltninger for at modvirke afgiftsunddragelse, der ændrer punktafgiftssatsen for andre ikke-mousserende gærede drikkevarer end øl og vin?

Anførte EU-retlige forskrifter

Rådets direktiv 92/83/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (EFT 1992, L 316, s. 21), artikel 7, 11 og 15

Rådets direktiv 92/84/EØF af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer (EFT 1992, L 316, s. 29), artikel 5

Anførte nationale forskrifter

Legea nr. 571 privind Codul fiscal (lov nr. 571 om skat) af 22. december 2003, i den affattelse, som var gældende inden vedtagelse af Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 (lovdekret nr. 54/2010).

Punktafgiftssatsen for andre gærede drikkevarer end øl og vin var fastsat til 0 (nul) EUR. Denne lov bestemte, at loven kun kunne ændres ved lov, der som regel vedtages seks måneder inden sin ikrafttrædelse, og at enhver ændring ville træde i kraft den 1. januar året efter det år, hvor ændringen var blevet vedtaget ved lov.

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 54/2010 privind unele măsuri pentru combaterea evaziunii fiscale (lovdekret nr. 54/2010 om en række foranstaltninger for at modvirke afgiftsunddragelse, herefter »OUG nr. 54/2010«) af 23. juni 2010. Artikel I, nr. 21, ændrer lov nr. 571/2003 ved at indføre en punktafgift på 100 EUR/hl produkt på andre gærede drikkevarer end øl og vin, og artikel IV bestemmer, at denne punktafgift anvendes fra og med den 1. juli 2010.

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne

- 1 I rapporten over afgiftsmæssig undersøgelse af 29. april 2011 udstedt af Direcția județeană pentru accize și operațiuni vamale Buzău (distriktsdirektoratet for punktafgifter og toldtransaktioner i Buzău) blev det fastlagt, at selskabet Principal Company SA i perioden fra den 1. april 2010 til den 31. december 2010 markedsførte den ikke-mousserende gærede drikkevare af fabrikatet »CETERA« inden for et afgiftsoplagssystem ved anvendelse af en punktafgift på 0 (nul) EUR/hl produkt. Afgiftskontrolorganerne fandt, at selskabet fra og med datoen for ikrafttrædelse af OUG nr. 54/2010, dvs. den 1. juli 2010, burde have anvendt en punktafgift på et beløb i RON svarende til 100 EUR/hl produkt.
- 2 På denne baggrund blev Principal Company SA med afgiftsansættelsen af 3. maj 2001 forpligtet til at betale 59 461 575 RON som punktafgift på andre ikke-mousserende gærede drikkevarer end øl og vin.
- 3 Klagen over den ovennævnte afgiftsansættelse blev forkastet af Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor (generaldirektoratet for ankesager) ved afgørelse af 25. juli 2017, idet generaldirektoratet var af den opfattelse, at afgiftsansættelsen var lovlig og begrundet, og anførte endvidere, at Curtea Constituțională (forfatningsdomstol) – som følge af en indsigelse om forfatningsstridighed rejst af Principal Company SA i en anden sag – ved afgørelse af 22. marts 2012 havde fastslået, at bestemmelserne i OUG nr. 54/2010 var i overensstemmelse med forfatningen.
- 4 Den 14. juni 2013 blev Principal Company SA fusioneret gennem inkorporering i sagsøgeren Hecta Viticol SRL. Sagsøgeren har anlagt en forvaltningsretlig sag ved den forelæggende ret med påstand om annullation af afgørelsen af 25. juli 2017, afgørelsen af 3. maj 2011 og rapporten over afgiftsmæssig undersøgelse af 29. april 2011.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 5 **Sagsøgeren** har fremsat to anbringender. Med sit første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at direktiv 92/83 og 92/84 har indført en tilsvarende afgiftsmæssig behandling for ikke-mousserende vin og ikke-mousserende gærede drikkevarer, idet begge henhører under samme kategori af punktafgiftspligtige varer. Således skal samme punktafgiftssats anvendes på begge. OUG nr. 54/2010 har derimod indført en differentieret afgiftsmæssig behandling for disse to varekategorier, fordi vin pålægges en punktafgift på 0 EUR/hl, hvorimod andre gærede drikkevarer end øl og vin pålægges en punktafgift på 100 EUR/hl. Derfor er den nationale lovgivning ikke forenelig med de nævnte direktiver.
- 6 Med sit andet anbringende har sagsøgeren påberåbt sig princippet om afgiftsneutralitet, princippet om forudsigelig beskatning, retssikkerhedsprincippet og forudsigelighedsprincippet. Sagsøgeren har derfor bestridt ændringen af lov nr. 571/2003 ved et lovdekret fra regeringen, ikrafttrædelsen af OUG nr. 54/2010

efter mindre end 10 dage fra dens offentliggørelse i Monitorul Oficial (det rumænske statstidende) og manglen på overgangsbestemmelser i den sidstnævnte retsakt på trods af det i den nævnte lov fastsatte forbud mod ændringer af skatteloven, der vedtages ved en anden retsakt end en lov og træder i kraft inden den 1. januar året efter det år, hvor ændringerne er blevet vedtaget.

- 7 **De sagsøgte** hævder, at anmodningen om præjudiciel afgørelse skal afvises, fordi det spørgsmål, hvorom der anmodes om forelæggelse for Domstolen i henhold til artikel 267 TEUF, ikke må vedrøre de specifikke aspekter i den foreliggende tvist. Endvidere ville en eventuel dom fra Domstolen hverken være nyttig eller relevant for at kunne træffe afgørelse i hovedsagen.
- 8 Hvad angår den angivelige tilsidesættelse af direktiv 92/83 og 92/84 har de sagsøgte påberåbt sig Curtea Constituțională's afgørelse af 22. marts 2012, hvoraf fremgår, at OUG nr. 54/2010 ikke er i strid med bestemmelserne i den rumænske forfatning, således at anmodningen om præjudiciel afgørelse for Domstolen ikke er nødvendig.
- 9 De sagsøgte har afslutningsvis gjort gældende, at direktiv 92/83 og 92/84 er blevet ophævet, og at deres bestemmelser allerede er blevet gennemført i den nationale lovgivning.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 10 Efter at have afvist de sagsøgtes formalitetsindsigelser og vurderet, at sagsøgerens anmodning om forelæggelse for Domstolen kan tiltrædes og er hensigtsmæssig for at kunne træffe afgørelse i hovedsagen, bemærker den forelæggende ret, at direktiv 92/83 og 92/84 ikke er ophævet, men fortsat i kraft, som det fremgår ved konsultation af EUR-Lex.
- 11 For så vidt angår det første spørgsmål, som forelægges på sagsøgerens anmodning, anfører den forelæggende ret, at Domstolens besvarelse er nødvendig for at afgøre den foreliggende tvist.
- 12 Med hensyn til det andet spørgsmål bemærker den forelæggende ret, at lov nr. 571/2003, i modstrid med en række udtrykkelige bestemmelser heri, ikke er blevet ændret ved lov, men ved lovdekret, og at den omhandlede ændring ikke trådte i kraft den 1. januar året efter det år, hvor ændringen blev vedtaget, men efter mindre end 10 dage fra dens offentliggørelse i Monitorul Oficial. Endvidere indeholder det sidstnævnte lovdekret ikke overgangsbestemmelser. I konsekvens heraf er den forelæggende ret af den opfattelse, at OUG nr. 54/2010 indebærer en tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse [af den berettigede forventning].